

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 52Ek/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118200829
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Zuzana Dinková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6118200829.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti povinnej: J., o vymoženie 1.000 eur s príslušenstvom, rozhodujúc o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52Ek/8/2018 zo dňa 9. februára 2018, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52Ek/8/2018 zo dňa 9. februára 2018 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 21.12.2017 domáhal od povinnej vymoženiu pohľadávky vo výške 1.000 eur s príslušenstvom a trov exekúcie na základe exekučného titulu - platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Brezno pod č. k.: 4Csp/74/2017-30 zo dňa 19. 06. 2017.

2. Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. 52Ek/8/2018 dňa 9.2.2018 zamietol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie a to zmysle § 53 ods. 3 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov v znení od 1.4.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) z dôvodu rozporu návrhu na vykonanie exekúcie s Exekučným poriadkom a oprávnenému nepriznal náhradu trov exekučného konania. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 53 ods. 1, § 53 ods. 3 písm. a), § 53 ods. 4, § 48 ods. 2, § 48 ods. 4 písm. b), § 36 ods. 1-3, § 200 Exekučného poriadku a § 80 ods. 1-3, § Civilného sporového poriadku a vecne tým, že oprávnený ako postupník nie je aktívne procesne legitimovaným na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, pretože k prevodu práva právnym úkonom (zmluvou) došlo ešte pred samotným vydaním tohto exekučného titulu. Oprávnený je postupníkom v zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2017 uzavretej dňa 13.06.2017 medzi postupcom Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 a postupníkom R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, na základe ktorej došlo k postúpeniu pohľadávky so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené, pričom na exekučnom titule, ktorý oprávnený predložil spolu s návrhom na vykonanie exekúcie, vystupoval postupca ako žalobca. Avšak v čase vydania uznesenia už postupca nebol nositeľom hmotnoprávneho nároku (veriteľom), pretože ešte pred jeho vydaním postupca účinne postúpil pohľadávku oprávnenému (postupníkovi). Takýto prevod práva, ku ktorému došlo pred vydaním predmetného exekučného titulu, sa však neprejavil v procesnom nástupníctve a v správnom vyriešení otázky vecnej legitímácie v čase vydávania platobného rozkazu, pričom v exekučnom konaní prevod práva, ku ktorému došlo pred vydaním exekučného titulu, už nemožno naprávať, ani naň prihladať.

3. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote dňa 22.2.2018 sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho

právneho posúdenia veci, ktorým došlo zo strany súdu k odňatiu možnosti oprávneného konať pred súdom a domôcť sa jeho práv (pohľadávky) a preto žiadal, aby súd uznesenie zo dňa 9.2.2018 zrušil a vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Oprávnený sa s názorom vyššieho súdneho úradníka nestotožnil, pretože úlohou exekučného súdu nie je skúmať obsah postúpenia pohľadávky, ale jej preukázanie. Oprávnený predložil všetky doklady potrebné k preukázaniu oprávnenosti jeho nároku z postúpenej pohľadávky, najmä predložením Zmluvy o postúpení, a preto mu svedčí hmotnoprávny titul, pričom exekučný súd postúpenie pohľadávky nespochybnil. Exekučný súd tak nenapráva prevod práva v exekučnom konaní, len ho mal akceptovať, keďže bolo preukázané. Oprávnený poukázal na ustanovenie § 36 ods. 1 Exekučného poriadku ako i ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré akceptáciu postúpenia pohľadávky a zmenu na strane oprávneného umožňujú, ba priam ju predpokladajú. Ust. § 36 ods. 1 Exekučného poriadku neurčuje, kedy malo dôjsť k zmene na strane oprávneného alebo povinného. Vytvára procesné pravidlo pre situácie zmeny na strane účastníka exekučného konania pred tým, ako bol podaný návrh na vykonanie exekúcie, t.j. všeobecne reguluje postupy exekučného súdu za podmienky, že bolo preukázané, že došlo k takej zmene. Podľa neho postúpením pohľadávky dochádza v rámci záväzkového vzťahu k tzv. singulárnej sukcesii, ktorá má hmotnoprávne účinky, právne účinky postúpenia nastávajú priamo uzatvorením zmluvy. Podľa oprávneného vykonateľné súdne rozhodnutie, ktoré dlžníka zaväzuje na plnenie postupcovi, je po cesii judikovanej pohľadávky spôsobilým exekučným titulom na začatie exekúcie v prospech postupníka ako oprávneného. Oprávnený tvrdil, že postupník má z titulu Zmluvy o postúpení také hmotnoprávne postavenie, z ktorého mu vyplýva ním uplatňované právo, a preto je daná aj jeho aktívna vecná legitímácia na podanie návrhu na vykonanie exekúcie. Podľa neho si súd pravdepodobne vetu: kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu“ vykladá tým spôsobom, že takým oprávneným je len subjekt priamo uvedený na exekučnom titule. Bez ohľadu na subjekt označený na exekučnom titule ako žalobca je však oprávneným z exekučného titulu postupník, nakoľko pohľadávka, ktorá je predmetom exekučného titulu na neho bola platne postúpená. Ďalej odkazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 4 Obo 210/01, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.

4. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom od 1.4.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

6. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. V zmysle § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

9. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

10. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Podľa § 35 ods. 1 Exekučného poriadku, do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený. Po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sú účastníkmi konania oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekútora, účastníkom konania je aj exekútor.

12. Podľa § 36 ods. 1, 2 Exekučného poriadku proti inému než tomu, kto je v exekučnom titule označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v exekučnom titule označený ako oprávnený, možno navrhnúť vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu. Prevod alebo prechod práv alebo povinností musí byť doložený verejnou listinou alebo inou listinou, z ktorej takáto skutočnosť vyplýva; to neplatí, ak táto skutočnosť vyplýva zo zákona alebo z obchodného registra.

13. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica.

14. Podľa § 53 ods. 1 prvá a druhá veta Exekučného poriadku súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného.

15. Súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami preskúmal napadnuté rozhodnutie a po preskúmaní veci sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka. Súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať za správne a námietky voči nemu zo strany oprávneného uvedené v sťažnosti tak logicky za nedôvodné. Súd nemal v tejto veci dôvod (a to napriek presne opačnému názoru oprávneného), pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej v napádanom rozhodnutí na podporu ním zvoleného postupu a týmto pojatej aj do odôvodnenia napadnutého uznesenia. Práve pre správnosť a i objektívnu argumentačnú presvedčivosť (objektívnu z pohľadu schopnosti presvedčiť každého s výnimkou niekoho majúceho nespochybniteľný záujem na inom výsledku konania) takto súdom predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov pre zamietnutie návrhu na začatie exekúcie s odvolaním sa na ne. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 5 odôvodnenia tohto rozhodnutia, s poukazom na podrobne vyargumentovaný nesúhlas oprávneného prezentovaný v sťažnosti, sa súd nad rámec zákona vysporiadaval s najdôležitejšími dôvodmi uvádzanými v sťažnosti.

16. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil inú právnu normu, než ktorú mal použiť, alebo ak použil síce správnu právnu normu, ale ju nesprávne vyložil. V danom prípade však súd konajúc vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil.

17. Vykonanie exekúcie prichádza do úvahy len v prospech toho, kto má podľa exekučného titulu právo na plnenie (aktívna exekučná legitímácia), a len proti tomu, kto je označený ako povinný v exekučnom titule (pasívna exekučná legitímácia) /Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 Cdo 69/2012, zo dňa 12. septembra 2012/.

18. Súd súhlasí s oprávneným vtom smere, že vykonateľné súdne rozhodnutie, ktoré dlžníka zaväzuje na plnenie postupcovi, je po cesii judikovanej pohľadávky spôsobilým exekučným titulom na začatie exekúcie v prospech postupníka ako oprávneného, avšak nestotožnil sa s protichodným názorom oprávneného, podľa ktorého je jedno kedy k postúpeniu pohľadávky došlo a ani s jeho názorom podľa ktorého je jedno, aký subjekt je označený v exekučnom titule. Navyše tvrdenia oprávneného sú zjavne protichodné, keď na jednej strane oprávnený hovorí o postúpení už judikovanej pohľadávky a na strane druhej hovorí o tom, že je jedno kedy sa pohľadávka postupuje. Výrok oprávneného, podľa ktorého súd požaduje, aby oprávneným bol len subjekt priamo uvedený na exekučnom titule, súd nepovažoval za správny. Súd sa ďalej nestotožnil ani s myšlienkou predostretou oprávneným, že ustanovenie § 36 ods. 1 Exekučného poriadku neurčuje, kedy malo dôjsť k zmene na strane oprávneného alebo povinného, pretože toto ustanovenie sa vzťahuje na situácie, kedy po vydaní exekučného titulu nastane skutočnosť, ktorej dôsledkom je prevod alebo prechod práva alebo povinnosti z exekučného titulu. Ustanovenie § 36 ods. 1 Exekučného poriadku umožňuje vykonať exekúciu v prospech iného subjektu, než je označený v exekučnom titule iba ak sa preukáže, že na neho prešlo právo vyplývajúce z exekučného titulu. K prechodu práv a povinností v exekučnom konaní je však možné prihliadať iba vtedy, ak nastal po vydaní exekučného titulu. Ak došlo k sukcesii pred vydaním vykonávaného rozhodnutia bez toho, že by z nej príslušný orgán v konaní vyvodil zodpovedajúce závery, nie je možné pochybenie v otázke

procesného nástupníctva alebo „vecnej legitímácie“ naprávať v exekučnom konaní. Keďže v danom prípade k prevodu práv vo vzťahu k uplatňovanému nároku došlo ešte počas základného sporového konania, bolo potrebné právne nástupníctvo riešiť v základnom konaní zámenou/zmenou účastníkov, k čomu však nedošlo. V prípade, ak by sa v exekučnom konaní zohľadňovala aj sukcesia ku ktorej došlo pred vydaním exekučného titulu, malo by to za následok neprípustnú nápravu rozhodnutia vydaného v sporovom konaní.

19. Súd v tomto smere poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Cdo 228/2010 zo dňa 28. februára 2011, podľa ktorého návrh na vykonanie exekúcie môže podať len ten, kto je v exekučnom titule označený ako oprávnený a ten, kto preukáže, že na neho prešlo právo z exekučného titulu. Súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Formálna stránka vykonateľnosti je vyjadrená doložkou o vykonateľnosti, ktorá preukazuje, že sú splnené formálne podmienky vykonateľnosti, predpísané procesným právom. Materiálna stránka vykonateľnosti je naplnená tým, že rozhodnutie obsahuje okrem presnej individualizácie oprávneného a povinného hlavne určitý výrok, doplnenie exekučného titulu, dôkaz preukazujúci zmeny v osobách oprávneného alebo povinného a pod. Vykonanie exekúcie prichádza do úvahy len proti tomu, kto je označený v exekučnom titule ako povinný (pasívna exekučná legitímácia) a iba v prospech toho, kto má podľa exekučného titulu právo na plnenie (aktívna exekučná legitímácia). Nemožno však vylúčiť prechod povinnosti alebo práva z exekučného titulu na inú fyzickú alebo právnickú osobu, prípadne aj na štát. K prechodu dochádza univerzálnou sukcesiou (smrť fyzickej osoby, zánik právnickej osoby bez likvidácie, s právnym nástupcom, predaj podniku) a singulárnou sukcesiou (postúpenie pohľadávky, prevzatie dlhu, zmluva o prevode vlastníckeho práva k veci). Neakceptuje sa prechod, ku ktorému došlo pred vydaním exekučného titulu (rozsudku), pretože tento prechod sa mal prejavíť už v procesnom nástupníctve (zmena alebo zámena účastníkov konania v základnom konaní). Pochybenie v základnom konaní spočívajúce v tom, že nebol rešpektovaný prechod práv alebo povinností nemožno naprávať v exekučnom konaní.

20. Súd preto konštatuje, že v predmetnej veci označený oprávnený, nie je nositeľom práva vyplývajúceho z exekučného titulu, t.j. nemá aktívnu legitímáciu na vymáhanie predmetného nároku. Nedostatok vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej) vedie vždy k zamietnutiu návrhu na začatie konania meritórnym rozhodnutím. K prechodu práva alebo k povinnosti dochádza výlučne len po vydaní exekučného titulu. Nebolo možné akceptovať prechod, ku ktorému došlo pred vydaním exekučného titulu, pretože tento prechod sa mal prejavíť už v procesnom nástupníctve (zmena alebo zámena účastníkov konania) v základnom konaní. Súd súhlasí s názorom prezentovaným súdom v napádanom rozhodnutí, že pochybenie v základnom konaní spočívajúce v tom, že nebol rešpektovaný prechod práv alebo povinností nemožno naprávať v exekučnom konaní.

21. Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 210/01, na ktoré odkazoval oprávnený, nie je v tomto konaní aplikovateľné, pretože sa týka iného skutkového stavu, kde pohľadávka žalobcu nebola ešte judikovaná, pričom išlo len o základné sporové konanie, teda nie konanie vykonávacie.

22. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti sa súd nestotožnil s výrokom oprávneného uvedeným v sťažnosti, podľa ktorého rozhodnutie súdu by malo vychádzať z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré viedlo k odňatiu možnosti oprávneného konať pred súdom a domôcť sa jeho práv (pohľadávky). Súd má za to, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci zamietol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie z dôvodu, že oprávnený nie je osobou oprávnenou požadovať splnenie nároku z uvedeného exekučného titulu. Keďže vyšší súdny úradník rozhodol v súlade s ustálenou judikatúrou, súd sa nemohol stotožniť s názormi oprávneného uvádzanými v sťažnosti.

23. Na záver súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, v zmysle ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd rozhodol tak ako vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52Ek/8/2018 zo dňa 9.2.2018 ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.